

Никола Станевъ.

Св. Кирилъ при арабитѣ (сарацинитѣ)

Цариградъ. Императоръ Михаилъ III

Въ края на 855 година, когато въ България царуваше Борисъ I, една лодка съ 8—10 души бързо плаваше отъ малоазиатския брѣгъ, презъ Мраморно море, къмъ Цариградъ. Лопатитѣ на гребцитѣ се издигаха надъ водата, изтрѣсваха свѣтли струи и бистри капки, които лъщѣха на слънцето, и пакъ се забиваха въ синкавата водна повърхнина. Вълни се излѣчваха джгообразно една задъ друга и сѣкашъ разтваряха пѣть за по-леко плѣзгане на шарената лодка.

Най-сетне лодката стигна до Цариградския брѣгъ, зави и се спрѣ предъ мраморнитѣ стѣпала, що водятъ къмъ императорскитѣ порти предъ високата назжбена стена. Пѣтниците слѣзеха отъ лодката, покачиха се по стѣлбата и приближиха до желѣзната порта. Едри въоръжени стражи съ каски на глава и съ дълги копия въ рѣце се доближиха да питатъ, кого търсятъ пристигналитѣ пѣтници, които бѣха облѣчени съ нѣкакво чудно облѣкло: много голѣма чалма на глава, широкодѣнесте потури, широкъ зеленъ поясъ, обвитъ много пѣти на